

SET n.88 Terra de fang

REVISTA DE MARRATXÍ

REPORTATGE:
SANT MARÇAL, LA
URBANITZACIÓ QUE VA NÉIXER
EN UN DINAR DE MILITARS

XAVI LOCK
ACTOR PLADENATESER
A LA PROMESA

GEN J
TORNADA
A CLASSE

**CONEIX LES
ASSOCIACIONS**
FAPEMAM

Reportaje:
Sant Marçal, la urbanización
que nació en una comida
de militares

Xavi Lock
Actor pladenateser
en *La Promesa*

GEN J
Vuelta
a clase

**Conoce las
asociaciones**
FAPEMAM

PAGAMENT DE TRIBUTS EN TERMINI VOLUNTARI

Del 15 de setembre
a l'1 de desembre
(ambdós inclosos)

- Impost sobre béns immobles
- Impost sobre activitats econòmiques
- Imposts sobre vehicles de tracció mecànica
- Taxes municipals

CON

Ajuntament
de Marratxí

AGÈNCIA
TRIBUTÀRIA
ILLES BALEARS

Redacció
Redacción
 Alberto Fraile
 Ana Serra
 Marc Descals

Maquetació i disseny gràfic
Maquetación y diseño gráfico
 Paula Tomàs

Fotografia
Fotografía
 Joan Arbós
 Paula Tomàs

Edició i producció
Edición y producción
 Deacorde
 C/ Gran Via Asima, 2, 10
 07009 Palma, Illes Balears
 Spain
 T +34 971781042
 T +34 668861972
 info@deacorde.com

Impressió
Impresión
 GràficArt Imprinta

Coordinació
Coordinación
 Ajuntament de Marratxí
 C/ Olesa 66, Sa Cabaneta

4

Ressò/Eco

Societat / Cultura / Esport
 Fires i festes / Vies i obres /
 Medi Ambient / Mobilitat
 Sociedad / Cultura / Deportes
 / Fires i festes / Vías y obras /
 Medio Ambiente / Movilidad

8

Reportatge/Reportaje

» Sant Marçal, la urbanització que va néixer en un dinar de militars
 » Sant Marçal, la urbanización que nació en una comida de militares

14

Mirades/Miradas

» Xavi Lock, actor pladenateser
 » Xavi Lock, actor pladenateser

20

GEN J

» Tornada a classe
 » Vuelta a clase

22

Associacions/Asociaciones

» FAPEMAM
 » FAPEMAM

SOCIETAT

Guia de benvinguda: la nova publicació pels nouvinguts

Marratxí elabora la Guia de benvinguda per facilitar la integració dels nous residents. El document, disponible en català, castellà i anglès, en paper i digital, recull informació sobre serveis, equipaments, recursos i canals municipals. La iniciativa afavoreix el coneixement del municipi, la participació ciutadana i el sentiment de pertinença dels nous veïnats.

SOCIEDAD

Guía de bienvenida: la nueva publicación para los recién llegados

Marratxí elabora la Guía de bienvenida para facilitar la integración de los nuevos residentes. El documento, disponible en catalán, castellano e inglés, en papel y digital, recoge información sobre servicios, equipamientos, recursos y canales municipales. La iniciativa favorece el conocimiento del municipio, la participación ciudadana y el sentimiento de pertenencia de los nuevos vecinos.

CULTURA

Acomiadam l'estiu i el programa Cultura a la Fresca

Setembre clausura el programa Cultura a la Fresca d'enguany. Durant dos mesos, Marratxí s'ha omplit d'entreteniment, cultura i diversió: hi ha hagut concerts, monòlegs, obres de teatre i espectacles de dansa. Artistes com Rubén García, els músics de la Jove Orquestra Simfònica de Marratxí, Madò Pereta i els actors de l'obra "Torna-la a tocar, Sam", entre d'altres, han acompanyat els veïnats durant els horabaixes de l'estiu.

CULTURA

Despedimos el verano y el programa Cultura a la Fresca

Septiembre clausura el programa Cultura a la Fresca de este año. Durante dos meses, Marratxí se ha llenado de entretenimiento, cultura y diversión: ha habido conciertos, monólogos, obras de teatro y espectáculos de danza. Artistas como Rubén García, los músicos de la Jove Orquestra Simfònica de Marratxí, Madò Pereta y los actores de la obra "Torna-la a tocar, Sam", entre otros, han acompañado a los vecinos durante las tardes de verano.

ESPORT

Més recursos pels clubs gimnàstics

Marratxí inaugura la carpa esportiva Pep Pastor, a Nova Cabana-Son Macià, en la qual s'han invertit 775.896 euros. L'espai, destinat principalment als clubs de gimnàstica rítmica i artística, permet millorar les condicions d'entrenament i descongestionar altres instal·lacions municipals. D'aquesta manera, el nou equipament reforça l'aposta de Marratxí per l'esport base i la millora de les infraestructures esportives.

DEPORTE

Más recursos para los clubes de gimnasia

Marratxí inaugura la carpa deportiva Pep Pastor, en Nova Cabana-Son Macià, en la que se han invertido 775.896 euros. El espacio, destinado principalmente a los clubes de gimnasia rítmica y artística, permite mejorar las condiciones de entrenamiento y descongestionar otras instalaciones municipales. De esta manera, el nuevo equipamiento refuerza la apuesta de Marratxí por el deporte base y la mejora de las infraestructuras deportivas.

FIRES I FESTES

Sa Siurellada es consolida a Sa Cabaneta

Després de la seva tornada l'any 2025, el sentiment de germanor i de fer poble ha estat la clau de l'èxit de les Festes de Sa Cabaneta. Més de cinquanta voluntaris han organitzat diverses activitats amb el siurell com a protagonista. El cercavila va ser el nus de les festes, on els dimonis blancs van estrenar una coreografia, i les xeremies, els siurells i els gegants van omplir els carrers de música, color i festa.

FIRES I FESTES

Sa Siurellada se consolida en Sa Cabaneta

Después de su regreso en el año 2025, el sentimiento de hermandad y de *fer poble* ha sido la clave del éxito de las Fiestas de Sa Cabaneta. Más de cincuenta voluntarios han organizado diversas actividades con el siurell como protagonista. El pasacalles fue el pistoletazo de salida de las fiestas, donde los *dimonis* blancos estrenaron una coreografía, y las xeremies, los siurells y los gigantes llenaron las calles de música, color y fiesta.

MEDI AMBIENT

«Menys excuses, més bosses»: la nova campanya contra l'incivisme

L'Ajuntament ha posat en marxa una campanya per fomentar el civisme dels amos dels cans i, així, mantenir nets els espais públics. S'han repartit 4.000 equips gratuïts de bosses i botelles per netejar els orins dels cans. La iniciativa va acompanyada de la creació d'un decàleg que recorda les obligacions dels propietaris. A més, també es recorda que les multes poden arribar als 10.000 euros en cas d'incomplir la normativa.

MEDIO AMBIENTE

«Menos excusas, más bolsas»: la nueva campaña contra el incivismo

El Ayuntamiento ha puesto en marcha una campaña para fomentar el civismo de los dueños de los perros y, así, mantener limpios los espacios públicos. Se han repartido 4.000 equipos gratuitos de bolsas y botellas para limpiar los orines de los perros. La iniciativa va acompañada de la creación de un decálogo que recuerda las obligaciones de los propietarios. Además, también se recuerda que las multas pueden llegar a los 10.000 euros en caso de incumplir la normativa.

VIES I OBRES

Nova fase del Pla d'Asfaltatge 2025-2027

L'Ajuntament de Marratxí reinicia aquest setembre un dels principals projectes municipals per a la renovació de la xarxa viària, el Pla d'Asfaltatge, amb una inversió total de 2,2 milions d'euros. Els treballs comencen a Es Pont d'Inca, Sa Cabana, Es Pont d'Inca Nou i Ses Cases Noves, i s'anirà renovant progressivament tota la xarxa viària.

VÍAS Y OBRAS

Nueva fase del Plan de Asfaltado 2025-2027

El Ayuntamiento de Marratxí reinicia este septiembre uno de los principales proyectos municipales para la renovación de la red viaria, el Plan de Asfaltado, con una inversión total de 2,2 millones de euros. Los trabajos comienzan en Pont d'Inca, Sa Cabana, Es Pont d'Inca Nou y Ses Cases Noves, y se irá renovando progresivamente toda la red viaria.

MOBILITAT

Marratxí s'omple d'hàbits saludables en la Setmana Europea de la Mobilitat

Amb el lema «Mobilitat per a tots», Marratxí ha celebrat unes jornades plenes d'esport, educació i oci familiar durant la Setmana Europea de la Mobilitat. Centenars de persones de totes les edats han gaudit d'activitats com rutes ciclistes pel municipi i la visita al Parc d'Educació Viària, entre d'altres. Tot plegat ha promogut els hàbits saludables dels marratxiners.

MOVILIDAD

Marratxí se llena de hábitos saludables durante la Semana Europea de la Movilidad

Bajo el lema «Movilidad para todos», Marratxí ha celebrado unas jornadas llenas de deporte, educación y ocio familiar durante la Semana Europea de la Movilidad. Centenares de personas de todas las edades han disfrutado de actividades como rutas ciclistas por el municipio y la visita al Parque de Educación Vial, entre otras. Todo ello ha promovido los hábitos saludables de los marratxiners.

CULTURA

Marratxí se suma a la Pujada a Lluc a Peu de la Part Forana

Un any més, el Santuari de Lluc ha acollit l'arribada dels marratxiners que han completat la tradicional Pujada a Lluc a Peu de la Part Forana. Després d'una nit de camí, els pelegrins han participat en l'ofrena, l'eucaristia i la missa solemne de la Mare de Déu de Lluc, amb el ball de l'oferta, presidida pel bisbe de Mallorca Sebastià Taltavull.

CULTURA

Marratxí se suma a la Subida a Lluc a Peu de la Part Forana

Un año más, el Santuario de Lluc ha acogido la llegada de los marratxiners que han completado la tradicional Subida a Lluc a Pie de la Part Forana. Después de una noche de camino, los peregrinos han participado en la ofrenda, la eucaristía y la misa solemne de la Mare de Déu de Lluc, con el baile de la ofrenda, presidida por el obispo de Mallorca Sebastià Taltavull.

Sant Marçal

La urbanització que va néixer en un dinar de militars

La urbanización que nació en una comida de militares

Comprada l'any 1991 per una cooperativa de militars i treballadors de l'aeroport, l'antiga finca rústica, de 475.000 metres quadrats, és avui un dels nuclis residencials més cotitzats de Mallorca

Els veïnats de Sant Marçal anomenen una de les seves rotondes «la gota de sang». El nom és relativament recent i té l'origen en una campanya de donació que va mobilitzar nombrosos veïnats del municipi. Com a reconeixement d'aquella important aportació de donacions, s'hi va instal·lar un monument amb forma de gota de sang, impulsat per l'Ajuntament de Marratxí.

La rotonda es troba devora l'entrada de la urbanització, on durant dècades hi va haver unes sol·les. A la part més alta, on avui s'arreglaren alguns dels xalets amb més bones vistes, hi havia la casa de les ovelles, que servia de refugi al bestiar de l'antiga finca.

Perquè abans de convertir-se en una de les urbanitzacions de referència de Mallorca, allò era simplement una finca rústica de 475.000 metres quadrats. No tenia nom. El de Sant Marçal arribaria després: va ser triat per votació i feia referència a l'església situada devora la urbanització i al seu patró, sant Marçal.

Comprada en 1991 por una cooperativa de militares y trabajadores del aeropuerto, la antigua finca rústica de 475.000 metros cuadrados es hoy uno de los núcleos residenciales más cotizados de Mallorca

Los vecinos de Sant Marçal llaman a una de sus rotondas «la gota de sangre». El nombre es relativamente reciente y tiene su origen en una campaña de donación que movilizó a numerosos vecinos del municipio. Como reconocimiento a aquella importante cesión de donaciones, se instaló en ese punto un monumento con forma de gota de sangre, impulsado por el Ayuntamiento de Marratxí.

La rotonda se encuentra junto a la entrada de la urbanización, donde durante décadas hubo unas cochineras. En la parte más alta, donde hoy se alinean algunos de los chalés con mejores vistas, estuvo la casa de las ovejas, que servía de refugio al ganado de la antigua finca.

Porque antes de ser una de las urbanizaciones de referencia de Mallorca, aquello era simplemente una finca rústica de 475.000 metros cuadrados. No tenía nombre. El de Sant Marçal llegaría después: fue elegido por votación y hacía referencia a la iglesia situada junto a la urbanización y a su patrón, Sant Marçal.

I abans de convertir-se en un nucli de prop de quatre-centes cases, va ser una conversa entre cinc militars durant un dinar a la Base de Son Sant Joan.

Un pastís amb massa comensals

A finals dels anys vuitanta, aquells cinc companys començaren a donar voltes a una idea molt més modesta: cercar un terreny i fer-s'hi unes cases entre tots, en règim de cooperativa. Vuit, deu, dotze habitatges. «No era una promoció immobiliària. Era una cooperativa per a nosaltres», recorda Jorge Lasheras, mecànic de vol jubilat, de 73 anys.

D'aquells militars d'aviació que començaren a parlar de l'assumpte, ell és l'únic que encara viu aquí. Els altres quatre varen vendre els seus solars pel camí, «els varen oferir dotze o quinze milions de pessetes per una cosa que els n'havia costat poc més de quatre». Lasheras va estar tres vegades a punt de fer el mateix.

Y antes de convertirse en un núcleo de cerca de cuatrocientas viviendas, fue una conversación entre cinco militares durante un almuerzo en la Base de Son Sant Joan.

Una tarta con demasiados comensales

A finales de los años ochenta, aquellos cinco compañeros empezaron a darle vueltas a una idea mucho más modesta: buscar un terreno y hacerse unas casas entre todos, en régimen de cooperativa. Ocho, diez, doce viviendas. «No era una promoción inmobiliaria. Era una cooperativa para nosotros», recuerda Jorge Lasheras, mecánico de vuelo jubilado, de 73 años.

De aquellos militares de aviación que empezaron a hablar del asunto, él es el único que sigue viviendo aquí. Los otros cuatro vendieron sus solares por el camino, «les ofrecieron doce o quince millones de pesetas por algo que les había costado poco más de cuatro». Lasheras estuvo tres veces a punto de hacer lo mismo.

^ A l'esquerra, Jorge Lasheras, militar retirat. A la dreta, vista aèria de Sant Marçal, imatge cedida per Lasheras.

A la izquierda, Jorge Lasheras, militar retirado. A la derecha, vista aérea de Sant Marçal, imagen cedida por Lasheras.

Varen estar cercant terrenys per diferents indrets de l'illa fins que va aparèixer aquella finca: massa grossa, massa cara per al que havien imaginat. «Jo no era partidari d'afrontar una compra d'aquestes característiques, però al final ho vàrem fer», reconeix.

L'operació es va tancar el juny de 1991. El preu superava els nou-cents milions de pessetes, als quals calia afegir els interessos i, després, el cost d'urbanitzar i construir. Inicialment varen signar divuit persones. En una de les assemblees celebrades a la base militar varen fer comptes: entre tots reunien uns quaranta milions de pessetes i pretenien comprar una finca valorada en més de nou-cents. «Això era un castell de cartes», resumeix Lasheras.

De rústic a urbanitzable

La cooperativa necessitava incorporar nous socis i va cercar perfils amb ingressos estables: militars, funcionaris, pilots i altres treballadors vinculats a l'aeroport. Dels divuit inicials es va passar a familiars, amics i coneguts fins a arribar als 193 cooperativistes. A més, altres solars varen servir per pagar una part de l'operació i l'Ajuntament va rebre 64 parcel·les lliures de càrregues en concepte de cessió.

Però abans calia transformar aquella finca rústica en sòl urbanitzable. El camí no va ser senzill. L'expedient va arribar a ser rebutjat fins a tres vegades, hi va haver oposició veïnal i protestes davant l'Ajuntament i, finalment, hi va intervenir el Consell. Les condicions que es varen fixar aleshores acabarien definint l'aspecte de la futura urbanització: parcel·les d'entre 800 i 1.200 metres quadrats i habitatges unifamiliars aïllats.

Estuvieron buscando parcelas por distintos puntos de la isla hasta que apareció aquella finca: demasiado grande, demasiado cara para lo que habían imaginado. «Yo no era partidario de acometer una compra de estas características, pero al final lo hicimos», reconoce.

La operación se cerró en junio de 1991. El precio superaba los novecientos millones de pesetas, a los que había que sumar intereses y, después, el coste de urbanizar y construir. Firmaron inicialmente dieciocho personas. En una de las asambleas celebradas en la base militar hicieron las cuentas: entre todos reunían unos cuarenta millones de pesetas y pretendían comprar una finca valorada en más de novecientos. «Esto era un castillo de naipes», resume Lasheras.

De rústico a urbanizable

La cooperativa necesitaba incorporar nuevos socios y buscó perfiles con ingresos estables: militares, funcionarios, pilotos y otros trabajadores vinculados al aeropuerto. De los dieciocho iniciales se pasó a familiares, amigos y conocidos hasta alcanzar los 193 cooperativistas. Además, otros solares sirvieron para pagar parte de la operación y el Ayuntamiento recibió 64 parcelas libres de cargas en concepto de cesión.

Pero antes había que transformar aquella finca rústica en suelo urbanizable. El camino no fue sencillo. El expediente llegó a ser rechazado hasta en tres ocasiones, hubo oposición vecinal y protestas ante el Ayuntamiento y, finalmente, intervino el Consell. Las condiciones que se fijaron entonces acabarían definiendo el aspecto de la futura urbanización: parcelas de entre 800 y 1.200 metros cuadrados y viviendas unifamiliares aisladas.

La urbanització —carrers, connexions als serveis i excavacions— es va començar a executar entre 1995 i 1996. Les primeres cases no s'aixecarien fins al 2001 o el 2002.

Aleshores, però, la idea original ja s'havia començat a transformar. Alguns cooperativistes amb més poder adquisitiu encarregaven cases més complexes i cares que les previstes inicialment. El contracte amb la constructora, fixat en 75.000 pessetes per metre quadrat, va acabar saltant pels aires amb l'escalada de preus de principis dels anys dos mil.

També es varen rompre alguns equilibris interns. Hi va haver destitucions, una gestora professional per reorganitzar els comptes i un període en què, segons Lasheras, pràcticament feia falta anar amb un advocat a cada reunió.

Ell ho resumeix amb una imatge: «Hi havia un pastís molt gros i molts de comensals, i alguns eren massa golafres». La cooperativa havia nascut perquè persones com ell es poguessin construir una casa a un preu assequible. Pel camí s'havia convertit en una operació immobiliària de dos mil milions de pessetes..

Els problemes amb l'aigua

I quan semblava que la història acabava amb les cases construïdes, va començar un altre problema que marcaria els quinze anys següents: l'aigua. Les canonades instal·lades

La urbanización —calles, acometidas y excavaciones— comenzó a ejecutarse entre 1995 y 1996. Las primeras viviendas no se levantarían hasta 2001 o 2002.

Para entonces, sin embargo, la idea original ya había empezado a transformarse. Algunos cooperativistas con mayor poder adquisitivo encargaban viviendas más complejas y caras que las previstas inicialmente. El contrato con la constructora, fijado en 75.000 pesetas por metro cuadrado, acabó saltando por los aires con la escalada de precios de principios de los años dos mil.

También se rompieron algunos equilibrios internos. Hubo destituciones, una gestora profesional para reorganizar las cuentas y un periodo en el que, según Lasheras, prácticamente hacía falta acudir con abogado a cada reunión.

Él lo resume con una imagen: «Había una tarta muy grande y muchos comensales, pero algunos eran demasiado glotones». La cooperativa había nacido para que personas como él pudieran construirse una casa a un precio asequible. Por el camino se había convertido en una operación inmobiliaria de dos mil millones de pesetas.

Los problemas con el agua

Y cuando parecía que la historia terminaba con las casas construidas, comenzó otro problema que marcaría los quince

als carrers varen resultar defectuoses i el desnivell de la urbanització agreujava les avaries. Les primeres grans rompudes arribaren cap als anys 2008 i 2009 i, durant anys, la part alta va patir problemes de subministrament.

Lasheras va dur personalment l'assumpte a l'Ajuntament, amb escrits, advocats i informes tècnics. Va aconseguir que un ple municipal aprovàs per unanimitat les obres, però varen passar diversos batles i hi va haver litigis abans que el problema es resolgués. Finalment, l'Ajuntament va assumir una reparació d'1,8 milions d'euros i les canonades varen ser substituïdes entre el 2019 i el 2020. Des d'aleshores, assegura, el problema està resolt.

Avui Sant Marçal és un nucli consolidat, amb centre comercial, institut, zona escolar i club de tennis. La casa que va construir Lasheras conviu amb xalets que es venen per dos milions i mig d'euros. Molts dels propietaris originals han venut; hi han arribat compradors estrangers i aquella comunitat formada, en bona part, per companys de feina de l'aeroport i les seves famílies s'ha anat diluint. Fins i tot l'associació de veïnats va acabar desapareixent.

«Jo no tenia casa i vaig ser tan beneït o tan boig que vaig aguantar», diu Lasheras.

Va aguantar les nits sense dormir, les assemblees amb advocats i els anys de problemes amb l'aigua. Els altres quatre militars que havien iniciat aquella conversa durant un dinar a la Base de Son Sant Joan varen fer comptes a temps i se'n varen anar.

Ell va quedar.

Al final, Jorge Lasheras va aconseguir construir-se una casa. I, sense haver-s'ho proposat, al voltant d'aquella conversa va néixer tota una urbanització.

años siguientes: el agua. Las tuberías instaladas en las calles resultaron defectuosas y el desnivel de la urbanización agravaba las averías. Las primeras grandes roturas llegaron hacia 2008 y 2009, y durante años la parte alta sufrió problemas de suministro.

Lasheras llevó el asunto personalmente al Ayuntamiento, con escritos, abogados e informes técnicos. Consiguió que un pleno municipal aprobara por unanimidad las obras, pero pasaron varios alcaldes y hubo litigios antes de que se resolviera. Finalmente, el Ayuntamiento asumió una reparación de 1,8 millones de euros y las tuberías fueron sustituidas entre 2019 y 2020. Desde entonces, asegura, el problema está resuelto.

Hoy Sant Marçal es un núcleo consolidado, con centro comercial, instituto, zona escolar y club de tenis. La casa que construyó Lasheras convive con chalés que se venden por dos millones y medio de euros. Muchos de los propietarios originales han vendido; han llegado compradores extranjeros y aquella comunidad formada, en buena parte, por compañeros de trabajo en el aeropuerto y sus familias se ha ido diluyendo. Incluso la asociación de vecinos acabó desapareciendo.

«Yo no tenía casa y fui tan tonto o loco que aguanté», dice Lasheras.

Aguantó las noches sin dormir, las asambleas con abogados y los años de problemas con el agua. Los otros cuatro militares que iniciaron aquella conversación durante una comida en la Base de Son Sant Joan hicieron números a tiempo y se marcharon.

Él se quedó.

Al final, Jorge Lasheras consiguió construirse una casa. Y, sin habérselo propuesto, alrededor de aquella conversación nació toda una urbanización.

WISHBONE

Laia Jufresal. RANDOM HOUSE

L'anàlisi dels vint anys anteriors de la vida actual de Tor Sima, museògrafa fundadora i directora del Museo Internacional del Color, i de Vica Luft, migrant mexicana i mare soltera, genera un joc de miralls íntim i profund. Tot plegat demostra que el passat explica l'ara i enllaça vides que a priori no tenen res a veure amb l'avui.

El análisis de los veinte años anteriores a la vida actual de Tor Sima, museógrafa fundadora y directora del Museo Internacional del Color, y de Vica Luft, migrante mexicana y madre soltera, genera un juego de espejos íntimo y profundo. En conjunto demuestra que el pasado explica el ahora y enlaza vidas que a priori no tienen nada que ver con el hoy.

LO QUE VIENE DESPUÉS... Y QUE TE GUSTE

Abigail Thomas. ERRATA NATURAE

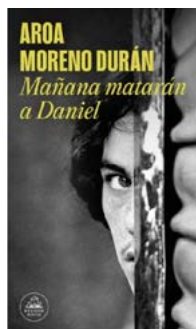

Un llibre de memòries que captura l'essència d'una amistat longeva, la complexitat de la relació entre mare i filla, i la puresa de l'amor pels cans; una exemplificació de la bellesa de la imperfecció existent en el dia a dia. La narrativa viatja a través de l'amor, la decepció, el perdó, la malaltia i la fragilitat de la vida.

Un libro de memorias que captura la esencia de una amistad duradera, la complejidad de la relación entre madre e hija y la pureza del amor por los perros; una ejemplificación de la belleza en la imperfección existente en el día a día. La narrativa viaja a través del amor, la decepción, el perdón, la enfermedad y la fragilidad de la vida.

MAÑANA MATARÁN A DANIEL

Aroa Moreno Durán. RANDOM HOUSE

Una novel·la que investiga i desenterra un succés que va passar de puntetes dos mesos abans de la mort de Franco. Una nit de setembre de 1975, tres joves, acusats sense judici legal, varen ser executats a Madrid. En ple 2020, l'autora troba uns rastres i es pregunta «com pot ser que no sabés res d'aquella execució». Amb aquest interrogant inicia una novel·la que barreja ficció i crònica.

Una novela que investiga y desentierra un suceso que pasó de puntillas dos meses antes de la muerte de Franco. Una noche de septiembre de 1975, tres jóvenes, acusados sin juicio legal, fueron ejecutados en Madrid. En pleno 2020, la autora encuentra unos rastros y se pregunta: "¿Cómo puede que no supiera nada de aquella ejecución?". Con este interrogante inicia una novela que mezcla ficción y crónica.

XAVI

› Llegeix
l'entrevista
sencera:
mtxi.es

Lee la
entrevista
completa:
mtxi.es

«Entro a Can Gaspar i deix de ser en Curro, deix de ser en Xavi, som el net d'en Toni Urrea, el músic... I quin gust!»

Xavier Lock (Es Pla de na Tesa, 2001) és conegut per ser en Curro a *La Promesa*, una de les sèries més vistes d'Espanya. Tot i això, quan torna a Es Pla de na Tesa és simplement net del seu padrí i un al·lot que ha gaudit de les revetles a la plaça de Sant Llàtzer, ha crescut corrent pels carrers del poble i ha estat un més a Can Gaspar durant molts d'horabaixes. Ara, amb 25 anys, interpreta un personatge transcendental que s'ha guanyat l'estima de tota l'audiència.

«Entro en Can Gaspar y dejo de ser Curro, dejo de ser Xavi; soy el nieto de Toni Urrea, el músico... ¡Y qué gusto!»

Xavier Lock (Es Pla de na Tesa, 2001) es conocido por ser Curro en *La Promesa*, una de las series más vistas de España. Sin embargo, cuando vuelve a Es Pla de na Tesa es simplemente nieto de su *padrí* y un chico que ha disfrutado de las verbenas en la plaza de Sant Llàtzer, ha crecido corriendo por las calles del pueblo y ha sido uno más en Can Gaspar durante muchas tardes. Ahora, con 25 años, interpreta un personaje transcendental que se ha ganado el cariño de toda la audiencia.

Xavi Lock, actor pladenateser a *La Promesa*
Xavi Lock, actor pladenateser en *La Promesa*

LOCK

Ara vius entre Madrid i Sa Vinya, com és la tornada a casa?

Sempre que surts fora intentes que aquell lloc es converteixi en ca teva, però a Madrid és molt difícil. Quan torn a Es Pla tenc els meus amics, tota la gent que em coneix per part del meu padrí, professors, entrenador de bàsquet... Ara fan les típiques preguntes sobre com va la feina, i jo dic «va bé, va bé». Em diuen que he de tornar a Can Gaspar i quan parl amb gent major em recorden el meu padrí. Això a Madrid és un poc més difícil. Aquí és més personal.

T'has criat a Es Pla i et sents pladenateser

Sí. He fet tota la meva vida a Es Pla de na Tesa, però la casa familiar esta al carrer de sa Vinya, allà viu el meu pare. De petit anava al CEIP Gabriel Janer Manila, i quan acabava l'escola anava a cal meu padrí, que quedava just davant. La meva vida ha estat a Es Pla, per això dic que som d'Es Pla.

Quins records més especials tens aquí?

En tenc bastants. Record els berenars amb el meu padrí i els seus amics a Can Gaspar. Jo jugava al futbol a Es Pla de na Tesa i sempre que estava amb els amics i acabàvem d'entrenar anàvem a les seves cases a menjar amb les seves padrines. A Es Pla de na Tesa he viscut les revetles, m'he enamorat, m'he desenamorat... He fet una vida aquí.

Trobes a faltar tenir la sensació de comunitat, de fer poble?

La veritat és que sí. Hi ha una part de tranquil·litat en el fet que la gent et conegui personalment, i no per la teva feina. Entro a Can Gaspar i deix de ser en Curro, deix de ser en Xavi, som el net d'en Toni Urrea, el músic... I quin plaer!

Abans d'entrar a La Promesa feres més de 80 càstings.

Crec que varen ser més. N'he fet un munt, i he fet de tot. Sempre em deien «no, no, no, no», el «no» sempre hi serà. És la primera barrera que fa que la gent que hi és per ser-hi desaparegui. Sempre he pensat que potser estic davant el càsting en què em diran que «sí».

Què destacaries de la sèrie?

És increïble com funciona tot de ràpid. La gent que ha vingut al plató, per exemple, la meva padrina o els amics, em deien: «Però com és possible que graveu això?». Perquè, per exemple, en una escena grupal on som vuit personatges asseguts, han de gravar un pla de cadascun sense creuar-se. A més, s'ha d'ajustar la llum, cuidar el raccord-la continuïtat, és a dir, si hem menjat i tornam a l'inici de l'escena, has de tornar a col·locar el plat exactament en el mateix lloc-... Jo ja hi estic acostumat, però quan ho veus des de fora penses que és increïble com es pot arribar a fer i en tan poc temps. Som una família i ens ajudam entre tots.

Ahora vives entre Madrid y Sa Vinya, ¿cómo es la vuelta a casa?

Siempre que sales fuera intentas que ese sitio se convierta en tu casa, pero en Madrid es muy difícil. Cuando vuelvo al Pla tengo a mis amigos, toda la gente que me conoce por parte de mi abuelo, profesores, entrenadores de básquet... Ahora hacen las típicas preguntas de «¿Cómo va el trabajo?» y yo digo «va bé, va bé», me dicen que tengo que volver a Can Gaspar y cuando hablo con gente mayor me recuerdan a mi abuelo. Esto en Madrid es un poco más difícil. Aquí es más personal.

Te has criado en Es Pla y te sientes pladenateser.

Sí. He hecho toda mi vida en Es Pla de na Tesa, pero mi casa familiar está en el carrer de Sa Vinya, ahí vive mi padre. De pequeño iba al CEIP Gabriel Janer Manila, y cuando acababa la escuela iba a casa de mi abuelo, que estaba en frente. Mi vida ha sido en Es Pla, por eso digo que yo soy de Es Pla.

¿Qué recuerdos más especiales tienes aquí?

Tengo bastantes. Recuerdo els berenars con mi padrí y sus amigos en Can Gaspar. Yo jugaba a fútbol en Es Pla de na Tesa y siempre que estaba con los amigos y acabamos de entrenar nos íbamos a sus casas, a comer con sus abuelas. En Es Pla de na Tesa he vivido las verbenas, me he enamorado, me he desenamorado,... he hecho una vida aquí.

¿Echas de menos tener la sensación de comunidad, de «fer poble»?

La verdad es que sí. Hay una parte de tranquilidad, que la gente te conozca personalmente, y no por tu trabajo. Entro en Can Gaspar y dejo de ser Curro, dejo de ser Xavi; soy el nieto de Toni Urrea, el músico... ¡y qué gusto!

Antes de entrar en La Promesa hiciste más de 80 castings.

Creo que fueron más, he hecho un montón, y he hecho de todo. Siempre me decían «no, no, no, no», el «no» siempre va estar y es la primera barrera que hace que la gente que está por estar desaparezca. Siempre he pensado que quizás estoy ante el casting en el que me van a decir «sí».

¿Qué destacarías de la serie?

Es increíble lo rápido que funciona todo. La gente que ha venido al plató, por ejemplo, mi abuela o amigos, me han dicho: «¿Pero cómo es posible que grabéis esto?». Porque, por ejemplo, en una escena grupal en la que somos ocho personajes sentados, tienen que grabar un plano de cada uno sin cruzarse. Además, hay que ajustar la luz, cuidar el raccord —si hemos comido esto y volvemos al inicio de la escena, tienes que volver a colocar el plato exactamente en el mismo sitio—... Yo ya estoy acostumbrado, pero cuando lo ves desde fuera piensas que es increíble como se puede llegar a hacer y en tan poco tiempo. Somos una familia y nos ayudamos entre todos.

El Xavi que va començar fa quatre anys no s'hauria imaginat viure tantes experiències.

Gens. A més, mai no m'hauria imaginat que estigués tant de temps en una sèrie. Pensava que treballaria un temps encadenant-ne una i una altra, que em sortirien coses de teatre... Començar per aquí i cercar-me la vida, perquè treballar com a actor és bastant complicat.

I la veritat, tot el que he fet, amb tots els papers que ha tengut en Curro, perquè ha estat com interpretar diferents personatges, mai no m'ho hauria pogut imaginar, ha estat una sort.

Has comentat que el ritme de gravació de *La promesa* és molt exigent, deu capítols a la setmana... Teniu temps per desconnectar i poder agafar-ho amb més força temporada rere temporada?

He notat la diferència de quan vaig entrar a la sèrie, un personatge secundari, a ara que som un personatge protagonista. Quan tens tanta quantitat de feina és complicat desconnectar.

A mi m'ha passat que hi ha hagut vegades que he pensat «petaré». Sobretot després de la mort de na Jana, que va ser un moment en el qual jo passava a tenir un paper més protagonista, estava molt centrat a intentar fer-ho bé, a quallar, a agradar a la gent perquè no es desconnectàs de la sèrie. Cada pic que sortia del plató era agafar l'iPad i «venga, som-hi, estudiaré; venga, aquí què hi puc trobar; ja estic llest, venga». I acabes destrossat. Fins i tot hi havia pics que els caps de setmana, en què era el moment de desconnectar i de vegades no podia ni dormir.

Quins plans de futur tens?

L'any que ve començaré un màster de guió perquè m'agradaria poder contar històries de Mallorca. Hi ha talent; el que passa és que no hi ha prou gent que digui «anem a apostar per això» i jo hi vull contribuir. ■

El Xavi que empezó hace cuatro años no se hubiese imaginado vivir tantas experiencias.

Para nada. Además, nunca me habría imaginado que fuera a estar tanto tiempo en una serie. Pensaba que trabajaría un tiempo encadenando una y otra, que me surgiría alguna cosa de teatro,... empezar por ahí y buscarme la vida, porque trabajar como actor es bastante complicado.

Y la verdad todo lo que he hecho, con todos los papeles que ha tenido Curro, porque ha sido como interpretar diferentes personajes, es que no me lo podía imaginar jamás en la vida, ha sido una suerte.

Has comentado que el ritmo de grabación de *La promesa* es muy exigente, diez capítulos a la semana... ¿Tenéis tiempo para desconectar y poder encara con más fuerza temporada tras temporada?

He notado la diferencia de cuando entré en la serie, que era un personaje secundario a un personaje protagonista. Cuando tienes tanta cantidad de trabajo es complicado desconectar.

A mí me ha pasado que ha habido veces que he dicho «voy a petar». Sobre todo después de la muerte de Jana, que fue el momento en el que yo pasaba a tener un papel más protagonista, estaba muy enfocado en intentar hacerlo bien, en cuajar, que la gente le gustase, que no se desconectase de la serie. Cada vez que salía del plató era coger el iPad y decir «venga, va, voy a estudiar, venga, aquí que puedo encontrar, aquí estoy listo, va». Y acabas destrozado. Incluso los fines de semana, que era momento de desconectar y había veces que no podía ni dormir.

¿Qué planes de futuro tienes?

El año que viene voy a empezar un máster de guión porque me gustaría poder contar historias de Mallorca. Hay talento; lo que pasa es que no hay suficiente gente que diga: «Vamos a apostar por esto» y yo quiero contribuir. ■

Marratxí comptarà amb 60 nous habitatges públics per a residents al municipi

Marratxí comptarà amb una nova promoció de 60 habitatges públics de lloguer de l'IBAVI a Sa Cabana, un projecte que permetrà ampliar l'oferta d'habitatge assequible al municipi. Les noves cases es construïran en quatre parcel·les del carrer de Mariano Gómez Ulla Metge, cedides per l'Ajuntament de Marratxí, i tindran preferència en l'adjudicació les persones empadronades que acreditin almenys deu anys de residència continuada al municipi.

El projecte preveu un edifici de planta baixa i quatre pisos, amb 28 habitatges d'un dormitori i 32 de dos dormitoris. Cinc estaran adaptats per a persones amb discapacitat. La promoció inclourà també 26 places d'aparcament, cinc de les quals adaptades, i un local de prop de 300 metres quadrats a la planta baixa.

L'actuació, presentada per la presidenta del Govern de les Illes Balears, Margalida Prohens, juntament amb el batle de Marratxí, Jaume Llompart; el conseller d'Habitatge, Territori i Mobilitat, José Luis Mateo, i el gerent de l'IBAVI, Roberto María Cayuela, suposarà una inversió estimada de prop d'11,9 milions d'euros, impostos exclosos.

La previsió és que les obres comencin a principis de 2027 i tinguin un termini d'execució de 17 mesos. Amb aquesta nova promoció, la col·laboració entre l'Ajuntament i el Govern permetrà continuar avançant en un dels principals reptes del municipi: facilitar l'accés a un habitatge assequible i afavorir que els veïnats de Marratxí puguin desenvolupar el seu projecte de vida al municipi.

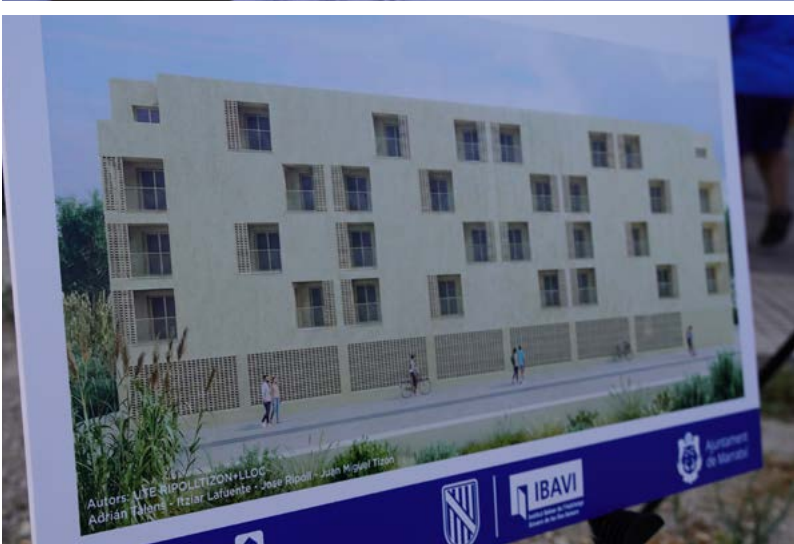
Marratxí contará con 60 nuevas viviendas públicas para residentes en el municipio

Marratxí contará con una nueva promoción de 60 viviendas públicas de alquiler del IBAVI en Sa Cabana, un proyecto que permitirá ampliar la oferta asequible en el municipio. Las nuevas casas se construirán en cuatro parcelas de la calle Mariano Gómez Ulla Metge cedidas por el Ajuntament de Marratxí y tendrán preferencia en la adjudicación las personas empadronadas que acrediten al menos diez años de residencia continuada en el municipio.

El proyecto contempla un edificio de planta baja y cuatro alturas, con 28 viviendas de un dormitorio y 32 de dos dormitorios. Cinco estarán adaptadas para personas con discapacidad. La promoción incluirá también 26 plazas de aparcamiento, cinco de ellas adaptadas, y un local de cerca de 300 metros cuadrados en la planta baja.

La actuación, presentada por la presidenta del Govern de les Illes Balears, Margalida Prohens, junto al alcalde de Marratxí, Jaume Llompart, el conseller de Vivienda, Territorio y Movilidad, José Luis Mateo, y el gerente del IBAVI, Roberto María Cayuela, supondrá una inversión estimada de cerca de 11,9 millones de euros, impuestos excluidos.

La previsión es que las obras comiencen a principios de 2027 y tengan un plazo de ejecución de 17 meses. Con esta nueva promoción, la colaboración entre el Ajuntament y el Govern permitirá seguir avanzando en uno de los principales retos del municipio: facilitar el acceso a una vivienda asequible y favorecer que los vecinos de Marratxí puedan desarrollar su proyecto de vida en el municipio.

Tornada a classe!

5 Claus per començar el curs amb bon peu

Setembre marca la tornada a les aules, a matinar i també a les rutines. Una oportunitat per començar de nou, organitzar-se i cuidar una cosa tan important com els estudis, el benestar físic i emocional.

L'adolescència, entre els 10 i els 19 anys, és una etapa clau per construir hàbits que ens poden acompanyar durant tota la vida. L'Organització Mundial de la Salut (OMS) destaca la importància de l'alimentació, l'activitat física, el descans, les relacions socials i els entorns segurs i de suport per al benestar.

1

Dormir: imprescindible per al rendiment acadèmic

Després d'un estiu amb horaris més flexibles, tornar a matinar pot costar. La recomanació és recuperar les rutines de manera progressiva, avançant a poc a poc l'hora d'anar a dormir i d'aixecar-se.

El descans és fonamental per a l'atenció, la memòria, l'aprenentatge i la regulació emocional. A més, els especialistes recomanen reduir l'ús de pantalles abans d'anar a dormir. L'OMS ha assenyalat que l'ús problemàtic de les xarxes socials està relacionat amb una menor durada del son i amb el fet d'anar a dormir més tard.

2

Menys pantalla, més vida

No es tracta d'eliminar la tecnologia, sinó d'aconseguir que no ens robi temps d'altres coses importants: descansar, fer esport, estudiar, llegir per oci o quedar amb els amics. Establir moments sense mòbil —especialment durant els berenars i abans d'anar a dormir— pot ajudar a trobar un equilibri.

3

Moure's per sentir-se millor

Caminar, anar amb bicicleta, ballar, practicar un esport o simplement passar temps a l'aire lliure també és salut. L'OMS recomana que els infants i adolescents facin una mitjana d'almenys 60 minuts diaris d'activitat física moderada o intensa. L'activitat física aporta beneficis física i mentalment.

4

I també hem de cuidar el cap

Tornar a l'institut pot generar il·lusió, però també nervis, inseguretat o preocupació, especialment quan es canvia d'etapa o de centre.

L'important és poder parlar d'allò que ens preocupa i demanar ajuda quan sigui necessari. Escoltar sense jutjar i comptar amb persones de confiança —família, amics, professors o altres professionals— pot marcar la diferència.

5

Una passa darrera l'altra

No cal començar setembre amb tot perfectament organitzat. Recuperar els horaris, descansar, menjar bé, moure's, desconnectar de les pantalles i cuidar les nostres emocions són petites passes que poden fer més fàcil la tornada.

Perquè tornar a l'institut no consisteix només a aprendre més. També consisteix a aprendre a cuidar-nos millor.

Septiembre marca la vuelta a las aulas, a madrugar y también a las rutinas. Una oportunidad para empezar de nuevo, organizarse y cuidar algo tan importante como los estudios, el bienestar físico y emocional.

La adolescencia, entre los 10 y los 19 años, es una etapa clave para construir hábitos que nos pueden acompañar durante toda la vida. La Organización Mundial de la Salud (OMS) destaca la importancia de la alimentación, la actividad física, el descanso, las relaciones sociales y los entornos seguros y de apoyo para el bienestar.

1

Dormir: imprescindible para el rendimiento académico

Después de un verano con horarios más flexibles, volver a madrugar puede costar. La recomendación es recuperar las rutinas de manera progresiva, avanzando poco a poco la hora de ir a dormir y de levantarse.

El descanso es fundamental para la atención, la memoria, el aprendizaje y la regulación emocional. Además, los especialistas recomiendan reducir el uso de pantallas antes de ir a dormir. La OMS ha señalado que el uso problemático de las redes sociales está relacionado con una menor duración del sueño y con el hecho de irse a dormir más tarde.

2

Menos pantalla, más vida

No se trata de eliminar la tecnología, sino de conseguir que no nos robe tiempo de otras cosas importantes: descansar, hacer deporte, estudiar, leer por ocio o quedar con los amigos. Establecer momentos sin móvil —especialmente durante las meriendas y antes de ir a dormir— puede ayudar a encontrar un equilibrio.

3

Moverse para sentirse mejor

Caminar, ir en bicicleta, bailar, practicar un deporte o simplemente pasar tiempo al aire libre también es salud. La OMS recomienda que los niños y adolescentes hagan una media de al menos 60 minutos diarios de actividad física moderada o intensa. La actividad física aporta beneficios físicos y mentales.

4

Y también debemos cuidar la mente

Volver al instituto puede generar ilusión, pero también nervios, inseguridad o preocupación, especialmente cuando se cambia de etapa o de centro.

Lo importante es poder hablar de aquello que nos preocupa y pedir ayuda cuando sea necesario. Escuchar sin juzgar y contar con personas de confianza —familia, amigos, profesores u otros profesionales— puede marcar la diferencia.

5

Cada cosa a su tiempo

No hace falta empezar septiembre con todo perfectamente organizado. Recuperar los horarios, descansar, comer bien, moverse, desconectar de las pantallas y cuidar nuestras emociones son pequeños pasos que pueden hacer más fácil la vuelta.

Porque volver al instituto no consiste solo en aprender más. También consiste en aprender a cuidarnos mejor.

Vuelta a clase!

5

Claves para empezar el curso con buen pie

FAPEMAM

Federació d'Associacions de Persones Majors de Marratxí

✉ 1fapemam@gmail.com

f @fapemam

☎ 670 795 880 – 613 078 277

📍 C/ Santedat, n° 2 Es Pont d'Inca (2ª planta de l'Edifici Erica)
(Atenció de dilluns a dijous de 10 a 13h.)

Quina és la vostra tasca principal?

Facilitar l'acció de les associacions de persones majors de Marratxí mitjançant la promoció de l'associacionisme d'aquestes persones, l'oferta de serveis, la promoció d'activitats, la coordinació, la informació, i l'intercanvi i la formació entre els seus dirigents. Volem ser un sol poble unit i col·laborar en tot el que sigui necessari amb els nostres dirigents polítics per facilitar l'aplicació dels seus projectes entre el nostre col·lectiu, que és la gent gran de Marratxí.

Per què és important la vostra tasca?

La federació lidera el moviment associatiu de la gent gran de Marratxí davant les institucions, tant a Mallorca com en l'àmbit nacional i internacional.

Quan es va constituir?

La Federació d'Associacions de Persones Majors de Marratxí es va constituir el 17 de maig de 2002. És una entitat d'iniciativa social amb vocació de representativitat de les persones majors de Marratxí. FAPEMAM no té ànim de lucre, és apolítica i aconfessional.

Quants de membres són?

La Federació està formada per la suma de totes les associacions de gent gran de Marratxí, que actualment són set: Es Llebeig as Pla de na Tesa, Es Garrovers, Es Siurell as Figueras, Es Pont d'Inca, Sa Cabana, Es Turó de Pòrtol i S'Olivera a sa Cabaneta. La presidenta és Manela Campos, el secretari general Pedro Vendrell i el tresorer Pedro Jaume Rubí.

¿Cuál es vuestra tarea principal?

Facilitar la acción de las asociaciones de personas mayores de Marratxí mediante la promoción del asociacionismo de estas personas, la oferta de servicios, la promoción de actividades, la coordinación, la información, y el intercambio y la formación entre sus dirigentes. Queremos ser un solo pueblo unido y colaborar en todo lo que sea necesario con nuestros dirigentes políticos para facilitar la aplicación de sus proyectos entre nuestro colectivo, que es la gente mayor de Marratxí.

¿Por qué es importante vuestra labor?

La federación lidera el movimiento asociativo de las personas mayores de Marratxí ante las instituciones, tanto en Mallorca como en el ámbito nacional e internacional.

¿Cuándo se constituyó?

La Federación de Asociaciones de Personas Mayores de Marratxí se constituyó el 17 de mayo de 2002. Es una entidad de iniciativa social con vocación de representatividad de las personas mayores de Marratxí. FAPEMAM no tiene ánimo de lucro, es apolítica y aconfesional.

¿Cuántos miembros sois?

La Federació està formada per la suma de totes les associacions de gent gran de Marratxí, que actualment són set: Es Llebeig as Pla de na Tesa, Es Garrovers, Es Siurell as Figueras, Es Pont d'Inca, Sa Cabana, Es Turó de Pòrtol i S'Olivera a sa Cabaneta. La presidenta és Manela Campos, el secretari general Pedro Vendrell i el tresorer Pedro Jaume Rubí.

Catalina Bis (presidenta d'Es Llebeig) és vicepresidenta institucional a la Junta Directiva de FAPEMAM; Elia Valero (presidenta d'Es Garrovers) és vicepresidenta de la Junta Directiva. La resta de presidents de les associacions són, al seu torn, vocals de la FAPEMAM: Nieves Panades, Antonia Petro, Mari Cruz Martínez, Adoración Rojas i Agustí Jareño. A més tenim un o dos vocals més per cada associació. L'Assemblea consta de tots els esmentats més dos membres de cada junta directiva de cada associació.

Quines iniciatives destacaríeu?

La Federació té vocació d'unificació de tots els nuclis urbans que componen aquest peculiar poble de Marratxí. Volem fer activitats tots junts per millorar la interrelació entre els socis de tots els clubs. També volem ajudar el nostre Ajuntament a organitzar, distribuir, gestionar i administrar totes les activitats que es fan a les nostres associacions, oferint una predisposició molt positiva de col·laboració per a ambdues institucions i les associacions.

A més de les activitats fetes a cada associació, la Federació organitza tres esdeveniments principals a l'any a les quals assistim socis de totes les associacions. Un és al maig, la Pujada a Lluc de la Gent Gran de Marratxí; una excursió marítima per poder conèixer Mallorca des de la mar, i el dinar de Nadal. Tenim en exclusiva un número de loteria de Nadal al qual jugam totes les associacions i els seus associats. ■

Catalina Bis (presidenta d'Es Llebeig) és vicepresidenta institucional a la Junta Directiva de FAPEMAM; Elia Valero (presidenta d'Es Garrovers) és vicepresidenta de la Junta Directiva. La resta de presidents de les associacions són, al seu torn, vocals de la FAPEMAM: Nieves Panades, Antonia Petro, Mari Cruz Martínez, Adoración Rojas i Agustí Jareño. A més tenim un o dos vocals més per cada associació. L'Assemblea consta de tots els esmentats més dos membres de cada junta directiva de cada associació.

¿Qué iniciativas destacaríais?

La Federación tiene vocación de unificación de todos los núcleos urbanos que componen este peculiar pueblo de Marratxí. Queremos hacer actividades todos juntos para mejorar la interrelación entre los socios de todos los clubes. También queremos ayudar a nuestro Ayuntamiento a organizar, distribuir, gestionar y administrar todas las actividades que se realizan en nuestras asociaciones, ofreciendo una predisposición muy positiva de colaboración para ambas instituciones y las asociaciones.

Además de las actividades realizadas en cada asociación, la Federación organiza tres eventos principales al año a los que asistimos socios de todas las asociaciones. Uno es en mayo, la Subida a Lluc de las Personas Mayores de Marratxí; una excursión marítima para poder conocer Mallorca desde el mar, y la comida de Navidad. Tenemos en exclusiva un número de lotería de Navidad al que jugamos todas las asociaciones y sus asociados. ■

MÉS BOSSSES, MENYS EXCUSES!

L'Ajuntament posa a disposició de la ciutadania un **kit de neteja gratuït**

On aconseguir el kit?

- Àrea de Medi Ambient.
Camí Son Ametler, 5
- Oficines d'atenció a la ciutadania.
OAC Sa Cabaneta i OAC Es Pont d'Inca
- Clíriques veterinàries del municipi adherides a la campanya.
- Policia Local de Marratxí.
Carrer Celleters, 32

marratxi.es

Ajuntament
de Marratxí